

"שלום וברכה.

מכתבו היקר הגיעני. ואשר בעצתי ישאל, על דבר חיזוק של חיי הנפש לעבודת ד' בשמחה ובגבורה, קשה מאד לברר בדברים קצרים גם יסוד אחד מאדני העבודה הטהורה, וכל עיקר זירוזי הוא רק לקבוע זמנים הגונים על חלק התורה הרוחני, בכל מקצועותיו, שלא יהיה מונח בקרן זווית ונתון רק לקריאה ארעית, וממילא יזרח אור הנשמה, ורוח שמחה וגבורה תפעם בלב הדורש את האמת.

בכל זאת לא אמנע הטוב להציב כלל גדול אחד, אף על פי שגם הוא לא יובן בכל עמקו כי אם על ידי שינון ולימוד מרובה, מכל מקום כבר יהיה בזה בית-יד לחפץ בחשק אהבת השם יתברך ואור תורה הקדושה.

כי זה פשוט הוא שגם הירוד שבאנשים אם יציעו לפניו שיכול הוא בכל עת לעשות חסד על כל העולם כולו, הכולל בתוכו כל כך הוויות עד אין תכלית, יתעורר בשמחה ובגבורה לעשות טוב, וכל העצלות והרפיון אינו בא כי אם מחוסר אמנה בגודל הטוב שעושים ממש עם כל היקום בעסק התורה, המצות, העבודה, וזכיכות המידות, אשר עבור זה האיר ד' את עינינו בדברי קדושי עליון בעלי קבלת האמת, אשר הרחיבו המשכיות להודיע את גודל יקרת העבודה ואיך מעלים על ידה את כללות ההויה וכל פרטיה.

אמנם צריך הדבר להתקרב אל הציור השכלי, כדי שיהיה הזירוז אמיץ והשמחה מבוססה.

זה הציור בא על ידי ההבנה של האחדות הרוחנית. דהיינו להשכיל שאור הנשמה של כל יחיד הוא מקושר עם הנשמה הכללית של כל ההויה כולה, שממנה שואב כל היקום לכל פרטיו את אור השלמתו, ובידינו הוא להוסיף אור בנשמה שלנו על ידי התורה, החכמה, המצות, העבודה, והמידות הטובות, בכל עת ורגע, ובכל רגע שאנו מוסיפים אור בנשמתנו אם רק נשים דעתנו שלא על עצמנו בלבד אנחנו חשים כי אם על כל ההויה, מוסיפים אנו השלמה וחיים בכל. והצדיק מוסיף על ידינו אומץ בעבודתו, והרשע מתמתקת רשעתו באיזה מדה, והרהורי תשובה באים לו, ואפילו הבהמות והחיות מתבסמות לפי ערכן, ואפילו היצורים הנוטים להזיק ולהחריב מתעדינים ומזככים, מזיו הקדושה הנוספת ע"י נשמה אחת השמה לב באמת על הכלל כולו, ואין צריך לומר גודל האור שמתוסף בצחצחות העליונות בנשמות, ובכל המדרגות של העולמות הרוחניים, שאין קץ ליפים והוד קדושתם וחמדתם.

וזה נכון והגון לכל איש ביחוד מזרע עם קדוש, ו ביותר היושב על אדמת קודש' ובפרט מי שזכו להסתופף בצלצח של עיר ד', שכל ההויה החמרית והרוחנית קשורה בה כקשר הענפים בגזע ושורש.

מובטח אני, שכל מה שזה היסוד יבורר יותר ויהיה נקנה ביותר בינה ודעת ובהדר אמונה שלמה, שהיא מתוספת כל מה שהאדם שוקד יותר על דלתי תורה לשמה בכלל, וביותר על דלתי התורה הרוחנית, דהיינו הספרים העוסקים באור דעת ד', בין על פי שכל האנושי בין על פי סוד ד' ליראיו, ורזי תורה, שכפי אותה המדה יתגבר בקרב הלב התבשמה אור השמחה והגבורה לאהבת ד' וחשק המצות וקדושת תורה הקדושה...

והשי"ת יפתח לכבודו ולכל דורשי ד' השרידים פתחי חן ורצון נחת וחדות אמת בברכה שלמה, כתפילת נפש ידידו מצפה אשרו ואורו ואור כל אוהבי ד' ומקדשי שמו על עמו ונחלתו

הק' אברהם יצחק הכהן קוק

(איגרת שא', איגרות הראי"ה חלק א')

"הצדיקים הטהורים"

אינם קובלים על הרשעה אלא מוסיפים צדק

אינם קובלים על הכפירה אלא מוסיפים אמונה

אינם קובלים על הבערות אלא מוסיפים חכמה"

(ערפלי טוהר, עמ' לט')

שמעו אלי עמי

"שמעו אלי עמי, מתוך נשמתני אני מדבר עמכם, מתוך נשמת נשמתני מתוך קשר החיים שאני קשור בכולכם ואתם כולכם קשורים בי, מתוך אותה ההרגשה שאני חש אותה עמוק יותר מכל הרגשות החיים שלי, שאתם רק אתם, רק כולכם, כולכם, כל נשמותיכם, כל דורותיכם, רק אתם הנכם תוכן חיי, בכם אני חי, בכם, בחטיבה הכוללת של כולם יש לחיי אותו התוכן, שהוא קרוי חיים, מבלעדיכם אין לי כלום.

כל התקוות כל השאיפות, כל הערך של שיווי החיים הכול אני מוצא בקרבי רק עמכם, ואני זקוק להתקשר עם נשמותיכם כולכם, אני מוכרח לאהבה אתכם אהבה אין קץ, אי אפשר לי להרגיש שום הרגשה אחרת.

כל האהבות הקטנות עם הגדולות שבכל תהלוכות חיי, הכול אצורות הן באהבתכם, באהבת כללותכם, הכלל שכל הפרטים שלכם בו הווים וחיים.

כל אחד מכם, כל נשמה בודדת שמכלל כולכם, הוא ניצוץ גדול וחשוב מאבוקת אור עולמים המאירה לי את אור החיים.

אתם נותנים לי תוכן, לחיים, לעבודה, לתורה, לתפילה, לשירה, לתקווה. דרך הצינור של הווייתכם אני חש את הכול, אני אוהב את הכול. על כנפי הרוח של חיבתכם אני מתנשא לאהבת האלוקים, והיא מתחייבת לי, מתבררת אצלי, משתלהבת בלבבי, מצתחצחת ברעיוני. עמכם עמי, אומתי, אמי, מקור חיי, עמכם אני מעופף למרחבי עולם. עם נצחכם אני חי חיי נצח, עם פארכם אני מלא הוד ותפארת, עם עֲנוּתְכֶם אני מלא מכאובות עם הצער שבנשמתכם אני מלא מרורות, עם הדעה והתבונה שבקרבתכם הנני מלא דעה ותבונה. אוצר חיים הוא לי כל קצב, כל חוק של מעמד רגליכם, ארצכם ארץ תקוותכם, קודש היא לי, שמייה לי מקור החן, מקור פאר העולמים, כרמלה ושרונה מקור התקווה, מקור הברכה, מקור ששון החיים, שיתה ושמיירה עוטים לפני הוד ויפעת עד"

(אורות הראיה נד)